

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De b[e]n[e]ficijs conferendis vt deo similes simus. ca. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

- Eccls. 1.** que generis voluptates sibi comparasset, exclamauit: Vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Detestatusque est industriam suam in accrendo, incertus de hærede, & certus nihil diu permansurum sub sole. Audite ergo dñm
- Mat. 6.** salutis vestræ consulentem. Nolite (inqt) thesaurizare vobis thesauros in terra, vbi ærugo & tinea demolit, & vbi fures effodiunt & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cælo, vbi nec ærugo nec tinea demolitur, & vbi fures non effodiunt, nec furantur. Iphis q̄s quos in suum elegit consortium præcepit, ne aurum vel argentum possiderent, nec pecuniam in zonis, nec peram in via, nec duas tunicas, neq; calciamenta, neq; ygam: & quisquam opes opibus cumulando, ei se placitum confidit: Si seruus Christi es, cur ille pauper, & tu diues es. Si discipulorum eius locum tenes, cur illorum paupertatem non imitaris? Quid tibi prodest si vniuersum mundum lucreris, & animæ qua nihil præiosius est detrimentum patiaris. Igitur dilargiris tandem istis caducis labilibusq; rebus, ad æterna & nunquam defutura bona mentem erige, & cum Dauide deum deprecare: Inclina cor meum in testimonia tua, & non in auaritiam. Atq; ita domini suffragante gratia vinces improbas habendi appetitiones, præceptumq; implebis in euangelio dicentis, Videte & caute ab omni auaritia, quia non in abundantia cuiusquam vita eius ex his quæ possidet. Vt videlicet aliquis ob hoc quia diues est, aut diutius viuat in terra, aut felicius in cælo. Vitæ enim æternæ præmia, non opulentia dantur, sed virtuti. Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimentes, vt pondere auaritiæ liberatus, leuis & alacer expansis obseruatiæ in paupes benignitatis pennis tollaris in cælum, & ab illis in superna tabernacula recipiaris, quibus hic benefeceris, & tandem ad dominum conuersus dicas, Quæ est expectatio mea? nonne dominus? & substantia mea apud te est?
- Psal. 118.**
- Luce. 12**
- Psal. 38.**

De beneficijs conferendis vt deo
similes simus. Cap. XXI.

Post eleemosynarum dissertationem, de alijs etiam beneficiis restat quærendum, tam in dando quam in accipiendo gratiaque referenda. Dare beneficia, deum imitari est, cum dei natura maxime benefica atque benigna sit. Iam primum ut in psalms dicitur, fecit cælos in intellectu, firmavit terram super aquas, fecit solem, lunam, stellas, ignem, aera, ventos, diem, noctem, ver, æstatem, autumnum, hyemem, fecundavit humum fructibus, herbis, arboribus distinxit fluminibus, ligavit montibus, ditavit metallis, ornauit gemmis, repleuit bestiis: Omnis generis animalia constituit, alia quæ aerea peruolarent, alia quæ per terram reperent, alia quæ in aquis natarent. Cuncta denique quæ videmus, & quæ non videmus, ipse dixit & facta sunt, ipse mandauit & creata sunt. Cui autem ista seruirent, quique istis præesset atque dominaretur, hominem ipsum formauit. Cuius dignitatem & excellentiam propheta cõtemplatus, & ad autorem suum conuersus in vocem prorupit, dicens, Quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum. Minuisti eum paulo minus ab angelis, gloria & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum. Oia subiecisti sub pedibus eius, oues & boues vniuersas, insup & pecora cæpi, volucres cæli & pisces maris, qui perambulant semitas maris. Vt autem omnia subiecta essent homini, intelligentia, ratione, sapientia, & cogitationum interprete lingua eum insigniuit, ac sibi in parte similem reddidit. Eidem leges præceptaque dedit, per quæ veram æternamque beatitudinem consequi posset, de terra terræ flatus in cælum, de corruptione ad incorruptionem, de mortalitate ad immortalitatem. Atque etiam ut post peccationem, per quam a tanto exciderat bono, pristina gratiæ statum eidem repararet, filium suum vnigenitum misit, qui humanæ mortalitatis carne assumpta pro homine se deo patri in sacrificium obtulit, omnesque per primorum parentum culpam sub maledicto venditos suo ipse sanguine redemit, etiam in ingratos

Dei beneficia.

Psalm. 135

Psalm. 8.

Psal. 115.

beneficus, & in delinquentes pius. Primus in se creden-
tibus regnum cæleste promittere cœpit. Primus pec-
nitentibus paradisi ianuam aperuit, quo primus deui-
cta morte cum corpore ascendit, vt sequentibus para-
ret locum, & post se per sua incedentes vestigia clemē-
ter susciperet, omniumque bonorum quæ homini tri-
bui decens fuit, faceret consortes. Tot tantisque bene-
ficijs dignam referre gratiam non est opis humanæ, qu-
bus etiam propheta se imparem confitetur, dicēs: Quid
retribuam domino pro omnibus quæ retribuit mihi?
Sed quoniam ipsi melius quā nobis nota est inopia no-
stra, nihil aliud exigit, nisi vt in eum credamus, ei ser-
uiamus, eius mandatis legibusque pareamus. Hoc si præ-
stabilimus, neque benefecisse nobis illum pœnitebit, ne-
que ea quæ pollicitus est pigebit exhibere, ac tanto qui-
dem libentius hoc faciet, quanto nos magis in impar-
tienda proximis nostris humanitate exerceri viderit.
Is enim proxime ad similitudinem eius accedit, cui
potissima cura est operum charitatis. Hunc igitur se-
quamur, hunc ipsum quam possumus diligētissime imi-
temur, beneficia tribuendo, sicut ipsum & fecisse & fa-
cere nouimus, tam petentibus quam non petentibus, tā
inimicis quam amicis, tam ingratis quam gratis. Ille
Paulum non supplicentem, imo repugnantem & inuitū
ad se conuertit, & de persecutore Apostolum suū fecit.
Alijs vero supplicantibus & sanitates restituit, & pecca-
ta donauit. Idem amicis bona largitur æterna; pro ini-
micis, a quibus crucifigebatur orauit. Et Iudæ non in-
grato solum, sed etiam malum pro beneficio reddenti,
sui corporis mysteria obtulit, pedes lauit, osculum non
negauit, nulla denique beneuolentiæ signa subtraxit.
Si ergo similes Christo effici cupimus, vt debem⁹, omni-
bus si fieri potest benefaciamus, lædamus neminem.

De beneficijs dispēsandis. Cap. XXII.

Petentem obligant beneficia, non petentem prouo-
cant: amicos cōseruāt, inimicos recōciliāt, gratos
delectāt, ingratos assiduitate emēdāt. Nō sunt ta